

Seg giver dette for, hvad jeg har modtaget det, men jeg har ingen Grund til efter den Tidde, hvorfra jeg har modtaget det, andet end tro, det er rigtigt.

Vigeledes er Assesjorernes Lønning jo ganske mærkbarlig lav. Naar man erindrer, at en Retsbetjent ude paa Landet, selv af 2den Klasse, begynder med en Gage af 5,200 Kr. og faar efter 10 Aars Forløb et Tillæg af 600 Kr., saa at han altsaa har 5,800 Kr. begynder en Dommer i Overretten med en Gage af 3,200 Kr., hvortil kommer et Dyr-tidstillæg af 432 Kr. Han kan ved Alders-tillæg af 400 Kr. hvert 3dje Aar naa op til 4,800 Kr. foruden det nævnte Dyr-tidstillæg. Han kan altsaa i det Hele efter 16 Aars Forløb — det er Maksimum — naa op til 5,232 Kr. medens en Retsbetjent af 2den Klasse efter 10 Aars Forløb naar op til 5,800, ikke at tale om at en Retsbetjent af 1ste Klasse begynder med 6,200 og efter 10 Aars Forløb har et Alderstillaeg af 600 Kr., altsaa til 6,800 Kr. Det maa dog i sig selv anses for urigtigt og principstridigt, at Dommere i de overordnede Domstole, som skulde censurere de underordnede Reterss Kendskaber, ere meget lettere lønede end Underdommetne, ja saa slet lønede, at det aldeles ikke staar i Forhold til de Summer, hvormed Underdommerne lønnes. Dertil kommer at et saadant Forhold udelukker, at hvad der i og for sig er det naturlige og hensigtsmæssigste, man fra de dygtige Underdommere kan rekrutere Overretten — for en Underdommer kan ikke være tjent med at gaa ind i Overretten; han taber 1,000 Kr. eller mere ved den Forandring. Seg gør opmærksom paa dette Forhold, som vist ikke er saa almindelig paagaaet, fordi det forekommer mig at springe Omene, hvor for-tert det er, og det kan jo dog heller ikke være Meningen, at en Dommer i Overretten her i Kjøbenhavn skal søge en væsentlig Støtte for sin Indtægt ved Bierhverv. Tværtimod man maa jo antse, at Dommerne stille sig saa uafhængigt og om jeg maatte sige udenfor alle Interesser, som ikke ligge under deres Embeds-hverv, for at de netop med saa meget større Upartiskhed kunne udøve den. Seg gør opmærksom paa disse Forhold for, om det erede Udvalg mulig ogsaa maatte finde Anledning til mellem, anden og tredje Behandling, at tage dem under Overvejelse. Hvad dernæst angaar de to provisoriske Assesjorer ved Kriminal- og Politiretten, beklager jeg i højeste Grad, at Regeringen har indsat disse to Assesjorer provisorisk, hvad der staar som en Hindring for Folke-tingets Ordning af dette Forhold, saaledes

som det maatte eller kunne trænge til og maatte befrædes i Virkeligheden at trænge til ved Underjøgelse deraf. Kjøbenhavn ud-vider sig jo bestandig, Befolkningen vokser og vokser, og dermed vokser selvfølgelig i Følge den almindelige Statistiks Regler ogsaa Forbrydernes Antal. Dette medfører, at Kriminal- og Politiretten har mange flere Sager, end den havde i tidligere Aar, og som Følge deraf ogsaa i Virkeligheden trænger til en Forøgelse af Dommernes Antal. Det vil erindres, at for ikke lang Tid siden blev der bevilget her i Tinget to nye Assesjorer til Hof- og Stadsretten. Disse Assesjorer fik den ogsaa, for det var saa heldigt, at Regeringen ikke havde befattet sig med at udnævne nogle Dommere provisorisk til Hof- og Stadsretten. Anderledes er det i Kriminal- og Politiretten; og saa vidt jeg kan skønne — jeg har jo god Lejlighed til at følge de Sager — er det af de Grunde, som jeg har nævnt, virkelig ogsaa Tilfældet, at Sagernes Antal er vokset saaledes, at man nok vil kunne finde, at Kriminal- og Politiretten kunde trænge til de to Assesjorer mere, end de have efter den bestaaende Lovgivning. Men jeg gentager, at jeg beklager, at fra Regeringens Side er en lovlig Ordning af dette Spørgsmaal foregrebet, hvad der gør, at det nu har sin store Banstuelighed, at bringe det i Orden. Det er noget, jeg ikke kan sige noget om eller give Raad om, men om jeg tør udtale min Mening, vilde jeg finde det onstelig, om disse provisorisk indsatte Assesjorer i Kriminal- og Politiretten blevne tagne bort — der er navnlig nu een Assesjor nylig bleven befordret — saaledes, at Forholdet staar rent og klart til Regeringens og Rigs-dagens Overvejelse om, hvorvidt Kriminal- og Politiretten trænger til en Forøgelse af Dommernes Antal eller ikke, for at man saa derefter uafhængig af det, der er sket, kunde tage Bestemmelse derom.

Harald Jensen: Som erede Medlemmer ville erindre, omtalte jeg ved første Behandling af Finansloven den Maade, hvorpaa Staten optraadte overfor sine Arbejdere, særlig Arbejderne og de mindre Bestillingsmænd, og mit Støn var da det, at Staten burde staa som et Mønster for Arbejdsgiverne, saaledes at Staten var en human Arbejdsgiver, der lønede sine Arbejdere saaledes, at de private Arbejdsgivere kunde pege hen derpaa og stræbe efter at naa noget lignende. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Jeg paaviste den Gang mange Omraader, hvor Staten staar som en meget inhuman Arbejdsgiver, og jeg finder nu et